

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențiali”.

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

DIALOGURI, ALTFEL DECÂT ALE LUI PLATON

(Prolog la volumul Sistemismul)

Dialogul, ca metodă filozofică, atribuit lui Platon, constă în discuțiile acestuia, sau ale altor filozofi contemporani lui, cu magistrul lor Socrate, dar are la bază ceea ce Aristotel, urmașul amândurora, avea să numească și să teoretizeze, mai târziu, ca fiind logica binară. Ajungerea la adevăr prin dialog are și un nume, *maieutică*, într-un fel, opusul *dialecticii*, care desemnează drumul spre adevăr prin contradicții și care își are rădăcinile tot din acea perioadă, fiind dezvoltată, ulterior, în epoca modernă, de către filozoful german Hegel.

Forma primordială de binarism, studiată, a fost: *bine-rău*. Căile și mijloacele care conduc spre bine au fost denumite *virtuți*, iar cele care duc spre rău, *vicii*.

O axiomă socratică a influențat decisiv teoria dreptului penal, valabilă parțial și în zilele noastre. Aceasta afirmă că orice om sănătos mintal acționează în direcția binelui, faptul că sunt destule rele pe Pământ provenind din definierea diferită binelui și a răului. Iată, o *primă problemă rezultată din logica binară, definirea entităților contrare*.

Socrate a fost foarte preocupat de educația politicienilor. El considera că *scopul clasei politice trebuie să fie asigurarea fericirii poporului* și acesta nu putea fi atins decât cu niște politicieni educați în problemele filozofiei, în găsirea și promovarea virtuților și a virtușilor. Când politicienii nu evoluau pe direcția corectă, poporul trebuia educat să protesteze pentru corectarea acestora și așa a apărut *prima democrație din istorie*.

Evident că politicienilor nu le-a convenit ideea conștientizării maselor, aceasta îngreunându-le activitatea și, drept urmare, l-au arestat pe Socrate, acuzându-l de instigare la nesupunere a populației. A apărut, astfel, ceea ce a intrat în istorie sub denumirea de „Procesul lui Socrate”, care pune pentru prima dată în istorie *problema diferenței dintre dreptate și legalitate*. În urma acestui proces, el a fost condamnat la moarte. Socrate, ca un mare contributor la construirea primei democrații din istorie, dădea o mare importanță legalității, pentru stabilitatea societății, dar era pe deplin convins că în cazul său s-a făcut o mare nedreptate. *Cel mai mare filozof al vremurilor respective, pus în situația de a alege între instabilitatea societății prin derogarea de la legalitate și păstrarea convingerilor sale, a preferat a doua variantă, deși cu prețul vieții*.

Vedem, deci, mulțimea orientată cu toată convingerea spre *căutarea binelui*. Doar că, în această goană după bine, fără să vrea, unii au mai încălcat calea spre bine a altora, producând și rele, care pentru a le fi iertate s-au îndreptat spre Dumnezeu, situație de care a profitat din plin biserica.

Aceasta a fost, acum peste două mii de ani!... Între timp, au apărut multe noutăți în logică, în etică, etc. Cum ar suna acum dialogurile lui Platon?... Să zicem, generic, între un cetățean obișnuit și un înțelept:

Cetățeanul:

- Înțeleptule, pot să te întreb despre ceva?...

Înțeleptul:

- Da, taică, întreabă-mă!...

Îi pune întrebarea, primește răspunsul, după care, contrariat, reacționează:

- Bine, bine,... dar unui alt cetățean, înaintea mea, despre același lucru, i-ai răspuns altceva!...

- Așa este,... ai dreptate!...

- Păi,... și cel dinainte?...

- Și el avea dreptate!...

- Păi,... cum este treaba, și el are dreptate, și eu am dreptate!... Dacă vine altul, îi vei spune altceva?...

- Și acela va avea dreptate!...

- Dar,... înțeleptule, cu scuzele de rigoare, nu există o singură dreptate?...

- Ehei,... taică, asta era pe vremea lui Aristotel!... Logica binară a ținut vreo două mii de ani, dar între timp, un polonez a găsit *logica trivalentă*, adică, cu trei adevăruri.

- Și dacă vine un al patrulea și te întreabă, el ce vină are că a întârziat un pic și nu intră în primii trei?...

- Păi, exact așa a gândit și Grigore Moisil, român de al vostru, și a introdus *logica polivalentă*!...

- Adică,... sunt o mulțime de dreptăți?... Fiecare cu dreptatea lui?...

- Nu numai atât, chiar și mai mult, pentru că a mai apărut unul de prin Azerbaijan, școlit în Iran, și care acum este american, care a inventat *logica fuzzy*, care spune că există o infinitate de dreptăți.

- Doamne!... Să înțeleg că dacă, odinioară, un biet popor alerga după un singur „bine”, acum aleargă după o infinitate de variante de „bine”.

- Exact așa și este!... Și,... cum populația lumii reprezintă, totuși, un număr finit, înseamnă că fiecare om poate avea câte o infinitate de variante de „bine propriu”.

- Asta nu este un fel de *anarhie a binelui*?...

- Da,... dar noi nu putem schimba realitățile, asta este treaba lui Dumnezeu, noi trebuie să găsim soluții, să ne adaptăm la acestea.

- Tehnica, de un timp mereu înaintea filozofiei, a găsit-o!... Acum se trage cu tunul într-o direcție oarecare, alta decât locul unde se află ținta, iar obuzul se orientează singur și o găsește. Biata țintă!...

- Ce vrei să spui?...

- Că omul de azi trebuie să găsească o astfel de soluție și pentru țintele lui, cele umane, în număr infinit, după cum am mai spus!...

- Cum?...

- Să se inspire, în viață, din realizările tehnicii!...

- Cândva era invers!...

- Așa este, ai dreptate!...

- Este și asta una din acea infinitate de dreptăți?...

- Da, mă bucur că ai început să pricepi ceva din logica fuzzy!... Succes!...

Lansare de carte:

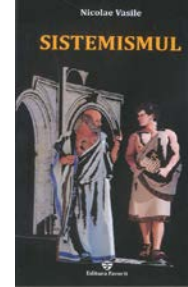
Nicu DOFTOREANU

Cristian ȚIRLEA

MORDICUS TANGO

- antologie bilingvă -
Editura AREFEANA

Nicolae VASILE

SISTEMISMUL

Editura Favorit

GRĂDINA DOMNULUI

Editura Amanda Edit

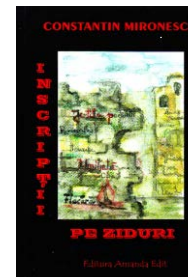

Mihai Valentin GHEORGHIU

prin anii lunilor de mai

Editura Amurg sentimental

Prieteni, vă aștept în mai,
Pe strada cu parfum de roze,
De liliac și tuberoze...
Sau poate pe un verde plai.
...

Constantin MIRONESCU

INSCRIȚII PE ZIDURI

Editura Amanda Edit

APEL CĂTRE POETI
Uniți-vă, de peste tot, români poeți!
Să dăm acum riposta cuvenită
(Nu e târziu, va fi binevenită!)
La lipsa de bun-simț, la prostul-gust!...

Constantin ENESCU

EPIGRAMA LA RAPORT

Editura SemnE

Perseverență
Chiar de nu merg pe la cramă
Când dau strugurii în zeamă
Îmi doresc zilnic confort
Să scot **Epigrama la raport**

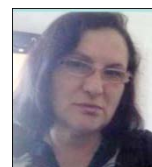

Florin GRIGORIU

CASA CUVINTELOR

Editura Amanda Edit

Precuvântarea autorului
Am scris ceea ce urmează
Câte-n noapte și-n amiază
Și vă rog a le citi
Când vreți a vă feri.

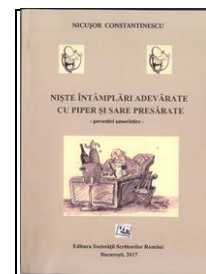
Marilena DUMITRESCU

DIN SUFLET, PENTRU URMAȘI

Editura SemnE

M-am născut în România
Frumoasă țară, frumos port,
...

Las urmașilor moștenire
A mea umilă răzvrățire,
Iubirea o las ca mângâiere,
Adevărul - singura avere!

Nicușor CONSTANTINESCU

NIȘTE ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE CU PIPER ȘI SARE PRESĂRATE

- povestiri umoristice -
Editura Societății Scriitorilor Români

Încă nu pricep prea bine de ce atunci când glumesc devin, aproape involuntar, serios și serios iar când sunt nevoit să traversez necazuri și supărări mă încerc să fac un fel de amărăciune ironică și un haz temperat.

Să fie oare și pentru că umorul nu semnifică o bășcălie ieftină ci, mai degrabă, o stare de spirit care, printre altele, presupune și seriozitate?

SEMNAL

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI EXPANSIUNE CURAJOASĂ

Cea mai recentă carte de poezii, scrisă de poetul Nicolae Vasile și intitulată „Grădina Domnului”, constituie o nouă treaptă în evidențierea amprentei autorului său, dar și, împreună cu o altă nouă realizare, „Sistemismul”, o reconfirmare a capacității acestuia de a evolua mereu, cu îndrăzneală, în domenii diferite, împletindu-le.

Dinamismul și prospețimea creațiilor sale, condimentate cu o tentă ludică, vin să contureze, așadar, o activitate din ce în ce mai amplă.

mucenicie

s-a mai întâlnit o dată
cu biciul
și-i crescuseră pământuri
noi
îi izbucniseră gheizere
chiar și peste speranțele
cele mai slabe
însă oasele
oasele i se zbăteau
născându-i-se iar
și se speriau toți norii
El devenind legendă vie

primăvară sfințită

mângâie
plină de strălucire
toată crucea toată umbra
se ascunde tremurând
întrerupe frigul
la strigătul păsării
ce se plimbă alene
printre spațiile dintre brațele
răsfărânte ale arborilor de timp
strigă soarele a ziuă

Min DRĂGHICI FABULA DE MAI

Ea – sub tei,
Pu! Pu! Pup!
EI – sub nuc,
Cu! Cu! Cuc!

Ioan GANEA-CHRISTU

Străbunicul din partea bunicii și a mamei avea 102 ani când eu doar ... 6. Ginerelul lui, la 70 de ani, îl avea socru de vreo 45 și parcă nu mai scăpa de el. Îl ținea închis într-un fel de magazie fără fereastră și-i ducea câte o bucată de mămăligă uscată, aproape în fiecare zi.

Bunica mă roagă odată:

- Nu vrei să-i duci lui 'amărâtu' de străbunicu, pachetul ăsta cu mâncare, că Ion e plecat la cules de porumb (ginerelul nu-i mai dădea voie nici fiicei să-și viziteze tatăl).

Nu stătea departe. Am ajuns, am reușit să deschid încuietura arhaică și cu oarecare rețineră l-am salutat pe străbunicul – nu știam cum îl cheamă, doar o poreclă cam deocheată - și i-am spus cine sunt și al cui sunt, cum știam că era cerința locului.

- Bine ai venit... ce mare te-ai făcut, îmi răspunde blajin. Nu ai și o soră?

- Ba da, e mai mică cu doi ani... Ți-a trimis bunica un pachet ...

M-așteptam să se repeadă la el, să-l înghită cu hârtie cu tot. Era slăbit și desculț, nebarbierit și părul dezordonat, dar negru. În semiîntinerul încăperii (lăsasem ușa deschisă) îi sclipeau ochii blânzi, chiar surâzători (cred că la prezența unui om prin preajmă, cu care să schimbe o vorbă). Pachetul era o foaie de ziar cu un copan de pui și două bucăți de plăcintă cu brânză, scoasă de curând din cuptorul cu lemne și care mai păstra mirosul îmbietor. L-a desfăcut încet, a pus bucatele pe o tavă ruginită, a îndreptat cu grijă ziarul pătat de grăsime și l-a studiat pe ambele fețe...

- Mă, tataie, tu știi ce e aia „computer”?

Am costatat că vedea foarte bine, fără ochelari...

- Nu știi. Da' nu mănânci? (aveam sarcina să strâng toate resturile, să nu las urme)

- Ba da, vino lângă mine ... la și tu o plăcintă ...

M-a mai întrebat ce face cutare și cutare; nu s-a plâns de nimic, nici de condiții, nici de mâncare, nici de vreo durere fizică sau sufletească, nici de Ion, ...

După ce a mâncat destul de puțin din ce i-am adus, a rupt tacticos o bucată mai curată din ziar, a presărat ceva pe ea, a răsucit-o și a atins-o cu limba. M-a trimis la bucătărie să-i aduc un chibrit și atunci am înțeles că-și confecționase o țigară pe care și-a aprins-o cu ușurință.

- Du chibritul înapoi, unde era și adu-mi, dacă găsești, niște apă în cana asta.

Era o chestie din lut, cam soioasă și fără coadă. S-a amestecat mirosul de țigară cu cel de porumb proaspăt cules (care era depozitat deasupra acestei mici încăperi).

După ce a stins țigara, și-a pus plăcinta sub pat. Eu am adunat toate resturile, l-am salutat și i-am promis că o să mai vin când nu e unchiu' acasă.

Cred că a mai trăit doi ani, dar nu m-am ținut de cuvânt ...

Doina BÂRCĂ LA TAIFAS

Nici nu știți cât mi-a plăcut,
Inima să mi-o ascult,
La o ceașcă de cafea
Sub nuc, în grădina mea.
Ne-aminteam de lucruri bune,
Rele, dragi, uneori triste...
Când pe mine mă-nsoțea
teatrul, scena vieții,
iară noi eram artiste.
Scotocind printre-amintiri,
Ne minunam amândouă
De părinți, de locuri dragi...
Din ochi cad boabe de rouă!
Căutam să înțelegem,
Chiar de-avem părul cărunt,
Străbătând această viață;
Oare totul a-nceput
De la zero absolut?

Ovidiu ȚUȚUIANU

De Paște, cu „mocănița”

Umbă zvonul, ca lumina,
Că în nord, la Bucovina,
Prin livezi și prin cătune,
Circulă un tren „minune”:
„Mocănița cea huțulcă”,
Pufăie din greu, dar urcă.
Și ne duce drăguța,
La Argel, din Moldovița.
Trenulețul se strecoară,
În parfum de primăvară,
Printre case cu pridvoare,
Ce lucesc acum în soare.
Că sunt sărbători de Paște,
Și-aici lumea le cunoaște!
Peste câmp peste coline,
Vine „mocănița”, vine,
Peste râu cu apă rece,
Trece, mocănița, trece.
Liberă să-i fie șina,
Fluieră prelung mașina.
-Hai cu toți la Moldovița,
Că ne-așteaptă „mocănița”,
Chiar lângă hotelul „Oana”,
Vă grăbiți, dar lăsați goana!

Străbunicul

Corneliu CRISTESCU POEZIE ÎNTR-O DOARĂ

Se zvonise într-o seară,
Când s-a dat sfoară în țară,
C-a venit la noi în țară,
A venit, în zbor, o cioară,
De undeva, din altă țară.
Și că vrea aici să moară,
Că are o viață amară,
Pentru că e bolnăvioară,
Bolnavă din cale-afară!
Și-a făcut cuib într-o doară,
Cu împletitură rară.
S-a văzut c-alene cară
Bețe și o iarbă rară,
Ceva părea să o doară.
Le-așeza bine să pară,
Dar la un vânt, într-o seară,
S-au risipit, bunăoară,
Și s-a făcut de ocară,
Că nu era prima oară!

Începuse să o doară,
Oasele și limba-amară,
Căci avea o boală rară,
Cu o formă cam bizară,
Că, deși nu era vară,
Ardea ca un foc de pară.
Unii chiar se întrebară:
- O fi gripă aviară?
- Păi, se poate și la cioară?
Dar răspuns nu mai aflară,
Cioara nu mai vru s-apară.

Acum umblă vorba iară,
Cum că, cioara, a vrut s-apară,
Suferindă, bolnăvioară,
Ca apoi, ea să dispară.
Dar când unii-o căutară,
A-ncecat să plece-afară
Și-a fugit, în zbor, din țară!
Într-o țară imaginară,
Unde-a ajuns într-o seară.

Și s-a dat, iar, sfoară-n țară
Și cu toți atunci aflară,
C-ar fi fost ultima cioară...
Și-asta pentru-a „n”-a oară!

Pentru cei care uitară
Toate ce se întâmplară,
Să citească a doua oară...
POEZIE ÎNTR-O DOARĂ!

Gheorghe MANOLEA Lipsa de comunicare naște monștri

În ultimii ani, în această perioadă merg la Chișinău pentru susținerea cursului „Metodologia cercetării creative”. S-a anunțat cod portocaliu de ninsoare, iar televiziunile s-au întrecut în a prezenta imagini cu oameni înzăpeziți, cu oameni prizonieri în propriile case datorită nămeților de zăpadă, cu trenuri înzăpezite.

Mi-a fost teamă de drumul pe care urma să-l fac. În zilele premergătoare plecării am dat câteva telefoane la informații CFR din București și din Craiova. Răspunsuri vagi! Duminică, la ora 14,10 este un tren care se formează de mulți ani din Craiova și merge până la București. M-am decis să plec cu acesta. Deoarece în Craiova se circula greu, am plecat mai devreme și am ajuns...mai devreme. Trenul era la linia 1, dar fără locomotivă. În vagon, frig. Încet-încet acesta s-a umplut. Era ora 14,10 dar trenul nu pleca pentru că, vizibil, nu avea locomotivă. Fiecare a reacționat în felul său. Unii tăceau, alții comentau, aduceau acuze CFR-ului. După o oră trenul a plecat. Abia mai târziu am aflat că, deoarece au fost multe solicitări de bilete, conducerea Gării a hotărât să suplimenteze trenul cu două vagoane, care au fost puse în fața celor deja formate. O inițiativă laudabilă, dar cei care erau deja în tren sau cei care veniseră să conducă pe cineva nu aveau cum să ghicească intenția bună a salariaților CFR. Ar fi fost simplu să se anunțe la stația de amplificare. Mi-am amintit de sintagma lui Francisco Goya: „somnul rațiunii naște monștri” pe care am adaptat-o la situația dată: „tăcerea, sau lipsa de comunicare, naște monștri”. În ciuda agresivității televiziunilor, călătoria până la București, iar apoi până la Chișinău, s-a derulat fără probleme, iar durata a fost cea normală, deși condițiile meteorologice nu erau deloc prielnice. Așadar, să comunicăm! Să comunicăm onest!

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Cornelia Violeta POPESCU
Gheorghe INDRE
Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Rodica ROMICRI

Inginer de instalații

Sunt inginer pentru construcții
și mereu caut soluții
să-ți aduc lumină-n casă
ca să ai viață frumoasă...
Zămbetul ți-l instalez
când confortul ți-l creez...
și dacă e vară-n toi
și dacă e frig de sloi...
Vara ți-o fac răcoroasă
și iarna mai călduroasă
când ți fac climatizare
să-ți ușurez ce te doare...
Apă de izvor ți-aduc
chiar dacă stai într-un nuc,
o tratez și o strecur
ca pentru un drag odor...
Și de flăcări protejez,
perdea de apă creez
incendiul să nu te-atingă,
focul rău rapid să-l stingă...
Casa ți-o păstrez curată
și respirația ozonată
când înlătur ce-i nociv
și tot ce-i proaspăt cultiv...
Paratrăznet ți montez
fulgere să îndepărtez,
gaze ți aduc acasă
să ai mâncare pe masă...
Îți fac și frig dacă vrei
să congelezi și trei miei,
să-i păstrezi și până-n vară
când căldura te doboară...
Eu nu sunt instalator
ci sunt un bun gânditor,
proiectez și mă agit
ca să ai ce ți-ai dorit...
Sunt inginer și bine-mi pare
că pot s-alin din ce te doare
să-ți fac viața mai frumoasă,
mai lungă și luminoasă...

Nicu DOFTOREANU

TANGOU DE OPRIT TIMPUL

Timpul nu trece de fel...
noi ne trecem stând în el
Nu contează denumirea
cu care ți strigi uimirea
Timpul curge diferit
pentru orice individ!
Pentru cei ce ne-au lăsat...
Timpul e nelimitat,
Pentru cei ce au plecat ...
Timpul este suspendat,
Fiindcă el este măsura
Celor spuse și nespușe,
Ce ne formatau uzura
Pe când tot dădeam cu gura!
Chiar și cei ce au murit...
Nu pun la timp semn „oprit”!

Constantin- Nicolae GAVRILESCU

Încet, pe ramul de cais

A înflorit ca într-un vis
o mică floare albă,
cum doar în pomul de cais
o vezi prinsă în salbă.

Privirea-mi zburdă către ea
și o cuprind cu gândul,
o las însă în rămurea
să o alinte vântul.

Încet, pe ramul de cais,
bobocii dau în floare,
petale albe și-au deschis,
ce strălucesc în soare.

Pe mândra mea eu o petrec
să vadă floarea albă,
și-albinele ce zboară-n cerc
cât ziua e de largă.

A înflorit ca într-un vis
o mică floare albă,
curând va fi ca-n Paradis
în astă Lume dragă.

Potrivit legii întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro